

กลยุทธ์การจัดการสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ของ SeaBOS

เป้าหมายที่มีกำหนดเวลา

1. วางมาตรการทางวิทยาศาสตร์และมาตรการสำหรับการปฏิบัติงาน ที่เมื่อใช้ร่วมกันแล้ว ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อปลาคะดุกอ่อนในกลุ่มปลาคะเบนและปลาฉลาม (Elasmobranch) และนกทะเลที่ใกล้สูญพันธุ์จากการดำเนินงานของเราสามารถลดลงได้จริง รวมถึงความเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตเหล่านี้จากการดำเนินงานอันเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทานของเราสามารถลดลงได้จริงภายในเดือนตุลาคม 2022
2. เราจะเผยแพร่มาตรการ "แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ" สำหรับจำกัดอันตรายต่อปลาคะดุกอ่อนในกลุ่มปลาคะเบนและปลาฉลาม (Elasmobranch) และนกทะเลที่ใกล้สูญพันธุ์ ภายในเดือนมกราคม 2022
3. เราจะพัฒนากรอบการติดตามและรายงาน สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์กับปลาคะดุกอ่อนในกลุ่มปลาคะเบนและปลาฉลาม (Elasmobranch) และนกทะเลที่ใกล้สูญพันธุ์ ภายในเดือนพฤษภาคม 2022 เพื่อนำไปปรับใช้ในเดือนตุลาคม 2022
4. เราจะรายงานความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่ 1 และปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วอันมีวัตถุประสงค์เพื่อลดการเกิดอันตรายต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์เมื่อระบุได้ ในเดือนตุลาคม 2023 และเดือนตุลาคม 2025
5. นำบทเรียนที่ได้จากการจัดการสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ในระยะเริ่มต้น ซึ่งให้ความสนใจกับปลาคะดุกอ่อนในกลุ่มปลาคะเบนและปลาฉลาม (Elasmobranch) และนกทะเล เพื่อเริ่มกระบวนการในเดือนตุลาคม 2023 เพื่อขยายขอบเขตและประเด็นหลักสำหรับการจัดการสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ของ SeaBOS โดยมีเป้าหมายเพื่อขจัดผลกระทบด้านลบที่เกิดต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน

วัตถุประสงค์ สมาชิกของ SeaBOS มีหน้าที่ส่งเสริมการพิทักษ์มหาสมุทร รวมถึงใช้กระบวนการผลิตอาหารทะเลที่มีความยั่งยืน ซึ่งการผลิตที่ยั่งยืนนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ลดลงแล้วเท่านั้น

คำจำกัดความ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ SeaBOS เราจึงนิยามว่า "สัตว์ใกล้สูญพันธุ์" หมายถึง บัญชีรายชื่อชนิดพันธุ์ที่ IUCN ระบุว่ามีความเสี่ยงใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) หรือใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามการประเมินทางวิทยาศาสตร์ที่ละเอียดยิ่งขึ้นหรือเป็นข้อมูลใหม่กว่า ตลอดจนชนิดพันธุ์ที่ถูกจำแนกว่ามีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ถูกคุกคามหรือได้รับการคุ้มครองจากหน่วยงานภาครัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

แนวทาง สมาชิกของ SeaBOS มีหน้าที่เพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของตน ประเมินว่าสัตว์ใกล้สูญพันธุ์มีปฏิสัมพันธ์กับการดำเนินงานของตนหรือไม่ อย่างไร ระบุแนวทางในการลดปฏิสัมพันธ์ด้านลบ รวมถึงดำเนินการตามความเหมาะสม กลยุทธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมความโปร่งใส พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจว่าแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่เดิม (และแนวทางปฏิบัติใหม่) ซึ่งมุ่งลดความเสี่ยงต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์และถิ่นที่อยู่อาศัย จะถูกนำไปปรับใช้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นในทุกมิติของอุตสาหกรรมอาหารทะเล รวมถึงการประเมินความเสี่ยงอาหารสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สมาชิกของ SeaBOS ที่ทำงานร่วมกับนักวิทยาศาสตร์จะพัฒนาและนำร่องการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยการประเมินเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ช่วยติดตามสถานภาพของสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ ช่วยลดผลกระทบด้านลบ หรือช่วยจูงใจให้เกิดการปฏิบัติตามได้ โดยผู้นำจะได้รับแผนงานริเริ่มเพื่อการพิทักษ์ชนิดพันธุ์และถิ่นที่อยู่ซึ่งกำลังประสบปัญหาเรื่องความสมบูรณ์และพื้นที่ครอบคลุมลดลง กลยุทธ์นี้พัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับมาระหว่างการดำเนินงานก่อนหน้าในคณะทำงานที่ 1 (Task Force I) และประกอบด้วยลำดับขั้นตอนซ้ำ ๆ ที่รวมออกแบบมาในตนเองเดียวกัน

ขอบเขต เนื่องจากมีชนิดพันธุ์อยู่เป็นจำนวนมากที่ระบุว่า มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ เราจึงเริ่มดำเนินการโดยให้ความสนใจกับปลาคะดุกอ่อนในกลุ่มปลาคะเบนและปลาฉลาม (Elasmobranch) และนกทะเลก่อนเป็นเบื้องต้น (2021-2023)

ขอบเขตในอนาคต ด้วยการตระหนักถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของการดำเนินงาน รวมถึงการเรียนรู้ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการผลิตอาหารทะเลอย่างยั่งยืน องค์ประกอบสามประการสุดท้ายจะมีความสำคัญเป็นพิเศษเมื่อดำเนินกลยุทธ์ไปได้ไกลเกินกว่าขอบเขตเบื้องต้นในปี 2023 การขยายขอบเขตนี้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพิ่มเติมไปถึงสิ่งมีชีวิตกลุ่มอื่น ๆ (เช่น ปลาชนิดอื่น ๆ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลื้อยคลาน) การดำเนินงานเพิ่มเติมที่มุ่งป้องกันและลดการทำประมงเกินขนาด รวมทั้งผ่านการสร้างความร่วมมือกับคณะทำงานอื่น ๆ ของ SeaBOS ตลอดจนการให้ความสนใจเรื่องการอนุรักษ์และฟื้นฟูถิ่นที่อยู่อาศัยและระบบนิเวศที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ โดยขอบเขตในแต่ละส่วนนี้กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ และทีมวิทยาศาสตร์จะคอยเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบตลอดช่วงเวลา 2-3 ปีข้างหน้า เพื่อรองรับการขยายขอบเขตต่อไปในอนาคตและแนวทางการพิทักษ์ที่ครอบคลุม

สาเหตุที่เลือก SeaBOS

ประชาคมระหว่างประเทศได้พัฒนาแผนปฏิบัติการและมาตรการการจัดการระหว่างประเทศว่าด้วยนกทะเลและปลากระดูกอ่อนในกลุ่มปลากระดูกอ่อนและปลาฉลาม (Elasmobranch) เอาไว้ชัดเจนแล้ว บริษัทที่เป็นสมาชิกของ SeaBOS จึงมีโอกาสสนับสนุนมาตรการที่มีอยู่เดิมดังกล่าวได้ SeaBOS มีความสามารถเฉพาะในการเร่งรัดวิธีการที่มีอยู่เพื่อลดภัยคุกคาม และการให้ความสนใจเบื้องต้นต่อชนิดพันธุ์ทั้งสองกลุ่มนี้ในระยะแรก (2021-2023) จะช่วยสร้างองค์ความรู้และแนวปฏิบัติใหม่ ๆ อาจมีส่วนช่วยให้แนวทางที่มีอยู่เดิมได้รับความนิยมขึ้น และมีส่วนช่วยในการพิทักษ์มหาสมุทร การดำเนินงานเบื้องต้นกับนกทะเลและปลากระดูกอ่อนในกลุ่มปลากระดูกอ่อนและปลาฉลาม (Elasmobranch) ของเราจะเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศ โดยมีเป้าหมายเพื่อขยายขอบเขตความรู้และการปฏิบัติดังกล่าวไปยังชนิดพันธุ์กลุ่มอื่น ๆ ด้วย

แนวทางขั้นตอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มีกำหนดเวลาดังกล่าว

1. การประเมินทางวิทยาศาสตร์และการรายงาน

มีแหล่งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์อยู่เป็นจำนวนมากที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ สถานภาพ การกระจายทางภูมิศาสตร์ และปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการผลิตอาหารทะเล เราจะอาศัยหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ชั้นนำ และทำให้แน่ใจว่าจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วส่งเคราะห์ออกมาเป็นรูปแบบที่รายงานให้ทราบถึงการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และลำดับความสำคัญของสมาชิก SeaBOS

2. การตรวจสอบเชิงลึกและการประเมินภายใน

จะมีการจัดทำแบบสอบถามสำหรับบริษัทที่เป็นสมาชิกของ SeaBOS แต่ละแห่ง เพื่อช่วยพัฒนาความเข้าใจเรื่องปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นระหว่างสัตว์ใกล้สูญพันธุ์กับการประมงสัตว์ทะเลไม่ว่าจะจับไว้หรือปล่อยไป รวมถึงปฏิสัมพันธ์กับถิ่นที่อยู่อาศัยและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจรวมถึงการพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดพันธุ์เป้าหมายกับชนิดพันธุ์ที่ไม่ใช่เป้าหมาย อุปกรณ์หรือโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง หรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และช่วงเวลาของปี ด้วยความละเอียดที่เหมาะสม การตรวจสอบดังกล่าวจะเริ่มที่การปฏิบัติทางของต้นก่อน แล้วค่อย ๆ กืบหน้าไปยังการดำเนินงานของห่วงโซ่อุปทาน

3. การจัดทำรายการแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติและนโยบายที่มีอยู่หลายฉบับ (นโยบายภายในของบริษัท หลักจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับซัพพลายเออร์) มีไว้เพื่อลดผลกระทบด้านลบอันเกิดต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ (เช่น จากการหลีกเลี่ยง การบรรเทาผลกระทบ และการลดอัตราการตายหลังปล่อย) จะมีการรวบรวมตัวอย่างแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศและเทคโนโลยีใหม่สำหรับลดผลกระทบอันเกิดต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ แล้วส่งให้สมาชิกของ SeaBOS และจะระบอบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่มีศักยภาพในการเป็นพันธมิตร

4. การแก้ไขหลักจรรยาบรรณ นโยบายการจัดซื้อ และนโยบายอื่น ๆ

การเรียนรู้เรื่องปัญหาร่วมกัน แนวปฏิบัติอันเป็นเลิศ และประเด็นสำคัญเฉพาะของบริษัท จะช่วยให้บริษัทต่าง ๆ สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ โดยการดำเนินการต่าง ๆ อาจนำไปสู่การแก้ไขหลักจรรยาบรรณหรือการปรับปรุงนโยบายการจัดซื้อได้

5. ร่วมจัดทำแนวทางแก้ไขสำหรับแต่ละบริษัท

ไม่มีการดำเนินการใดที่จำเป็นสำหรับทุกสถานที่และเวลา ตัวอย่างเช่น เราจะให้ความสนใจเรื่องการระบุขอบเขตความเสี่ยงเฉพาะของบริษัทและโอกาสในการบรรเทาผลกระทบต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ ประกอบกับการตรวจสอบอันทรงประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการตรวจสอบย้อนกลับ พร้อมตระหนักว่าความพยายามที่โปร่งใสในการจัดการอย่างยั่งยืนนั้นมีแนวโน้มที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะมองว่าน่าเชื่อถือมากกว่า

6. การกำหนดการดำเนินการโดยสมัครใจและการรายงานที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการนี้รวมถึงการกำจัดความเสี่ยงจากห่วงโซ่อุปทานที่มีต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์อย่างพิสูจน์ได้ และการนำนโยบายที่มีอยู่ไปปฏิบัติเพื่อลดผลกระทบอันเกิดต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ โดยดำเนินการตามแนวปฏิบัติอันเป็นเลิศสำหรับการจับสัตว์นำและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กฎหมายและระเบียบระดับประเทศ มาตรการอนุรักษ์และการจัดการ (conservation and management measures, CMMs) ขององค์กรเพื่อการอนุรักษ์ รวมถึงองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (Regional Fishery Management Organization, RFMO) ที่มีอยู่เป็นหลัก กระบวนการนี้จะสนับสนุนการแปลข้อมูลความรู้ทางวิทยาศาสตร์และแนวปฏิบัติที่ “เหมาะสมกับวัตถุประสงค์” สำหรับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งความโปร่งใสที่มากขึ้นผ่านการรายงานช่วยแสดงให้เห็นว่าแต่ละบริษัทมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ได้อย่างไรบ้าง

7. การสร้างนวัตกรรมด้านนโยบาย ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และการปฏิบัติทาง

สมาชิกของ SeaBOS มีความสามารถในการกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ที่มีอยู่ได้ แต่ก็ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ เป็นผู้นำในการพิทักษ์ฟื้นฟูและสนับสนุนนโยบายให้ดีขึ้นได้ โดยปรับใช้ตามบริบทของแต่ละประเทศ องค์กรระหว่างประเทศที่มีส่วนร่วม (เช่น RFMO) หน่วยรับรอง และสถานที่อื่น ๆ

กลยุทธ์นี้จัดทำขึ้นโดยคณะทำงานที่ 1 (Task Force I) ของ SeaBOS ด้วยการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์จาก **Stockholm Resilience Centre** มหาวิทยาลัยสต็อกโฮล์ม, **Beijer Institute of Ecological Economics** และโครงการ **Global Economic Dynamics and the Biosphere** ราชวิทยาลัยวิทยาศาสตร์แห่งสวีเดน, **มหาวิทยาลัยแลงคาสเตอร์**, และ **Stanford Center for Ocean Solutions** ตลอดจนการสนับสนุนทางการเงินจาก **Walton Family Foundation, David and Lucile Packard Foundation, และ Gordon and Betty Moore Foundation**